

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-529/22 – 1

Υπόθεση C-529/22

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

9 Αυγούστου 2022

Αιτούν δικαστήριο:

Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

7 Ιουλίου 2022

Ενάγων και εκκαλών:

PA

Εναγομένη και εφεσίβλητη:

trendtours Touristik GmbH

[παραλειπόμενα]

Landgericht Frankfurt am Main

Φρανκφούρτη επί του Μάιν, 07.07.2022

[παραλειπόμενα]

Διάταξη

Επί της διαφοράς

PA, [παραλειπόμενα] 60598 Φρανκφούρτη επί του Μάιν,

ενάγων και εκκαλών

[παραλειπόμενα]

κατά

EL

trendtours Touristik GmbH [παραλειπόμενα] 65830 Kriftel,

εναγομένης και εφεσίβλητης,

[παραλειπόμενα]

το 24ο πολιτικό τμήμα του Landgericht Frankfurt am Main [πρωτοδικείου της Φρανκφούρτης, Γερμανία] εξέδωσε στις 07.07.2022 την ακόλουθη

διάταξη:

I. Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 267, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ [παραλειπόμενα], στο πλαίσιο της διαδικασίας αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, τα ακόλουθα ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης:

1. Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τα οργανωμένα ταξίδια και τους συνδεδεμένους ταξιδιωτικούς διακανονισμούς, η οποία τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και την οδηγία 2011/83/ΕΕ και καταργεί την οδηγία 90/314/ΕΟΚ (στο εξής: οδηγία για τα οργανωμένα ταξίδια) την έννοια ότι προβλέπει, πέραν του δικαιώματος καταγγελίας που προβλέπεται στο άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια, επιπλέον δικαίωμα καταγγελίας το οποίο παράγει έννομα αποτελέσματα μόνον εάν ο ταξιδιώτης επικαλεστεί, στη δήλωσή του περί καταγγελίας της σχετικής συμβάσεως, αναπόφευκτες και έκτακτες περιστάσεις στον τόπο προορισμού ή πολύ κοντά σε αυτόν, οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά την εκτέλεση του πακέτου ή τη μεταφορά των επιβατών στον προορισμό;

2. Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια την έννοια ότι η υποχρέωση καταβολής χρεώσεως καταγγελίας δεν εξαλείφεται όταν ο ταξιδιώτης δεν δηλώνει στην καταγγελία του κανέναν λόγο και δικαιολογεί την καταγγελία εκ των υστέρων επικαλούμενος αναπόφευκτες και έκτακτες περιστάσεις στον τόπο προορισμού ή πολύ κοντά σε αυτόν που επηρεάζουν σημαντικά την εκτέλεση του πακέτου ή τη μεταφορά των επιβατών στον προορισμό, οι οποίες μπορούσαν να προβλεφθούν κατά τον χρόνο της καταγγελίας ή ανακύπτουν κατά τον χρόνο του ταξιδιού;

II. Αναστέλλει την εκδίκαση της διαφοράς.

Σκεπτικό:

I.

Η διαφορά στηρίζεται στα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά.

Στις 19.03.2019, ο ενάγων χρησιμοποίησε τις υπηρεσίες της εναγομένης, η οποία είναι διοργανωτής ταξιδιών, και προέβη σε κράτηση, για τον ίδιο και τη σύζυγό του, ταξιδιού με τίτλο «Israel & Jordanien» το οποίο επρόκειτο να πραγματοποιηθεί από τις 26.04.2020 έως τις 07.05.2020 και η τιμή του ανερχόταν σε 2 908,00 ευρώ. Ο ενάγων κατέβαλε 325,00 ευρώ βάσει τιμολογίου προκαταβολής της εναγομένης.

Στις 06.01.2020, 16 εβδομάδες πριν από το προγραμματισμένο ταξίδι, κατήγγειλε τη σχετική σύμβαση με το ακόλουθο κείμενο:

«Αξιότιμη κυρία/Αξιότιμε κύριε,

όσον αφορά [παραλειπόμενα] [στοιχεία κρατήσεως], σας ενημερώνω διά του παρόντος ότι επιθυμούμε να αποσυρθούμε από το ταξίδι.

Παρακαλώ να επιβεβαιώσετε την καταγγελία της συμβάσεως και ότι το κόστος για την καταγγελία δεν υπερβαίνει το 20 % της τιμής του ταξιδιού. [...]».

Στις 08.01.2020, η εναγομένη απέστειλε στον ενάγοντα «τιμολόγιο ακυρώσεως», υπολόγισε ως «κατ' αποκοπήν χρέωση καταγγελίας» το 25 % της τιμής του ταξιδιού, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 727,00 ευρώ, σύμφωνα με τους ταξιδιωτικούς όρους που περιλαμβάνονταν στη σύμβαση, και κράτησε την καταβληθείσα προκαταβολή. Στις 13.01.2020, ο ενάγων κατέβαλε στην εναγομένη, ανεπιφύλακτα, το υπολειπόμενο ποσό των 402,00 ευρώ.

Η εναγομένη ακύρωσε το ταξίδι λόγω του κορωνοϊού. Ο ενάγων ζήτησε ανεπιτυχώς από την εναγομένη, αρχικά ο ίδιος με έγγραφο της 5ης Νοεμβρίου 2020 και στη συνέχεια εκπροσωπούμενος από δικηγόρο στις 02.12.2020, την επιστροφή των 727,00 ευρώ που είχε καταβάλει και στήριξε πλέον την καταγγελία της σχετικής συμβάσεως στην εξαπλωθείσα πανδημία του κορωνοϊού και στη μη εκτέλεση του ταξιδιού.

Ο ενάγων υποστήριξε ότι δεν υφίσταται καταβολή χρέωσης καταγγελίας προς την εναγομένη, καθόσον τέτοια χρέωση αποκλείεται λόγω της ματαιώσεως του ταξιδιού από την εναγομένη. Κατά τον ενάγοντα, η οδηγία για τα οργανωμένα ταξίδια δεν αποκλείει τη δικαιολόγηση καταγγελίας η οποία έγινε αρχικά χωρίς επίκληση συγκεκριμένου λόγου.

Με απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2021, το Amtsgericht Frankfurt am Main [ειρηνοδικείο της Φρανκφούρτης, Γερμανία] απέρριψε την αγωγή. Η εναγομένη δικαιούται να εισπράξει εύλογη χρέωση καταγγελίας ύψους 727,00 ευρώ με βάση το άρθρο 651h, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του BGB [Bürgerliches Gesetzbuch, γερμανικός αστικός κώδικας] σε συνδυασμό με τους γενικούς όρους συναλλαγών

της. Οι διατάξεις σχετικά με την κατ' αποκοπήν αποζημίωση λόγω καταγγελίας ισχύουν κανονικά. Ο ενάγων που φέρει το βάρος επικλήσεως και αποδείξεως δεν απέδειξε την ύπαρξη μικρότερης συγκεκριμένης ζημίας. Το δικαίωμα αποζημιώσεως δεν αποκλείεται ούτε δυνάμει του άρθρου 651h, παράγραφος 3, του BGB. Επιπλέον, φαίνεται ότι ο ενάγων κατήγγειλε τη σύμβαση ανεξάρτητα από την πανδημία του κορωνοϊού και η πανδημία χρησιμοποιήθηκε μόνον εκ των υστέρων για να θεμελιώσει την αξίωση επιστροφής.

Ο ενάγων άσκησε εμπροθέσμως έφεση κατά της αποφάσεως αυτής και εμμένει στις αξιώσεις του σχετικά με την επιστροφή των ποσών που κατέβαλε στην εναγομένη.

Η εναγομένη υπερασπίζεται ως ορθή την απόφαση του Amtsgericht. Το άρθρο 651h, παράγραφος 3, του BGB ουδόλως μπορεί να εφαρμοστεί προς όφελος του ενάγοντος, καθόσον αυτός δεν προέβαλε λόγους κατά την έννοια της συγκεκριμένης διατάξεως.

II.

Το βάσιμο της εφέσεως του ενάγοντος εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την ερμηνεία του άρθρου 12, παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια, όσον αφορά το αν υφίσταται, πέραν του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια, επιπλέον λόγος καταγγελίας και κατά πόσον αποκλείεται η καταγγελία, όταν ο ταξιδιώτης δεν έχει αναφέρει κανέναν λόγο στη δήλωση καταγγελίας προς τον διοργανωτή.

Με βάση τις γερμανικές διατάξεις που διέπουν τη σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού και μεταφέρουν στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 12 της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια, ο ταξιδιώτης δύναται, βάσει του άρθρου 651h, παράγραφος 1, του BGB, να κατηγγείλει τη σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού, ανά πάσα στιγμή, πριν από την έναρξη του ταξιδιού. Η εθνική νομοθεσία δεν προβλέπει την επίκληση συγκεκριμένου λόγου όσον αφορά την καταγγελία. Κατά το άρθρο 651h, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του BGB, έννομο αποτέλεσμα της καταγγελίας του ταξιδιώτη είναι η απόσβεση του δικαιώματος του διοργανωτή ως προς την είσπραξη του τιμήματος του ταξιδιού. Βάσει του άρθρου 651h, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του BGB, ο διοργανωτής δύναται να αξιώσει εύλογη αποζημίωση την οποία μπορεί επίσης να καθορίσει κατ' αποκοπήν στους γενικούς όρους συναλλαγών, δυνάμει του άρθρου 651h, παράγραφος 2, του BGB. Εντούτοις, κατά το άρθρο 651h, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του BGB, ο διοργανωτής δεν μπορεί να αξιώσει αποζημίωση λόγω καταγγελίας της συμβάσεως σε περίπτωση αναπόφευκτων και έκτακτων περιστάσεων στον τόπο προορισμού ή πολύ κοντά σε αυτόν, οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά την εκτέλεση του οργανωμένου ταξιδιού [...].

Τέτοιες αναπόφευκτες και έκτακτες περιστάσεις στον τόπο προορισμού που επηρεάζουν σημαντικά το ταξίδι συνέτρεχαν εν προκειμένω, καθόσον το ταξίδι

δεν ήταν δυνατόν να πραγματοποιηθεί λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού η οποία συνιστά αναπόφευκτη και έκτακτη περίπτωση.

Όπως προκύπτει από το γράμμα των γερμανικών διατάξεων του άρθρου 651h, παράγραφοι 1 και 3, του BGB, η εναγομένη δεν μπορεί να απαιτήσει αποζημίωση λόγω καταγγελίας, διότι το γράμμα του άρθρου 651h, παράγραφος 3, του BGB στηρίζεται στις πραγματικές περιστάσεις κατά τον συμφωνημένο χρόνο εκτέλεσής του ταξιδιού. Η άποψη που υποστηρίζεται στη νομολογία των γερμανικών δικαστηρίων και στη θεωρία του ταξιδιωτικού δικαίου και συνίσταται στο ότι το ζήτημα της αναπόφευκτης και έκτακτης περιστάσεως εξαρτάται από την πρόγνωση κατά τον χρόνο της δηλώσεως της καταγγελίας βάσει μιας ex ante εκτιμήσεως (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του OLG Hamm [εφετείου του Χαμ, Γερμανία] της 30ής Αυγούστου 2021 –22 U 33/21, BeckRS 2021, 24178· απόφαση του AG Düsseldorf [ειρηνοδικείου του Ντίσελντορφ, Γερμανία], της 8ης Φεβρουαρίου 2021 –37 C 471/20, NJW-RR 2021, 930· απόφαση του AG Frankfurt [ειρηνοδικείου της Φρανκφούρτης, Γερμανία] της 11ης Αυγούστου 2020 –32 C 2136/20– juris σημείο 38· απόφαση του AG München [ειρηνοδικείου του Μονάχου, Γερμανία] της 27ης Οκτωβρίου 2020 –159 C 13380/20– juris σημείο 19· απόφαση του LG Kassel [πρωτοδικείου του Κάσελ, Γερμανία] της 2ας Νοεμβρίου 2021 –5 O 459/21–, σημείο 35, juris: [παραλειπόμενα]), δεν βρίσκει έρεισμα στο γράμμα της γερμανικής νομοθεσίας. Το αν το γράμμα του άρθρου 651h, παράγραφος 3, του BGB συνάδει με το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια ή αν αυτό πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με την οδηγία συνιστά αντικείμενο αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αριθμούς υποθέσεως C-776/21 και C-193/22 (βλ. και διάταξη του OGH Österreich [Oberster Gerichtshof Österreich, ανώτατου δικαστηρίου της Αυστρίας] της 25ης Ιανουαρίου 2022 [παραλειπόμενα] [υπόθεση C-193/22]).

Επιπλέον, δεν έχει διευκρινισθεί αν ο ταξιδιώτης, εν προκειμένω ο ενάγων, δεν δύναται να επικαλεστεί το άρθρο 651h, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του BGB εφόσον δεν ανέφερε κανέναν λόγο στη δήλωσή του περί καταγγελίας και δικαιολόγησε την καταγγελία μόνον εκ των υστέρων επικαλούμενος τους περιορισμούς στο Ισραήλ και στην Ιορδανία που οφείλονταν στον κορωνοϊό.

Κατά το γράμμα του άρθρου 651h, παράγραφος 1, του BGB, η επίκληση λόγου καταγγελίας στο πλαίσιο της δηλώσεως καταγγελίας δεν είναι αναγκαία, διότι δεν απαιτείται λόγος καταγγελίας για τη γένεση δικαιώματος επιστροφής του τιμήματος του ταξιδιού. Το άρθρο 651h, παράγραφος 3, του BGB δεν προβλέπει αυτοτελές δικαίωμα καταγγελίας. Αντιθέτως, με τη διαμόρφωση της διατάξεως αυτής, ο εθνικός νομοθέτης παρέχει στον ταξιδιώτη τη δυνατότητα να αντιταχθεί στη οφειλόμενη, καταρχήν, χρέωση καταγγελίας, σε περίπτωση έκτακτων και αναπόφευκτων περιστάσεων στον τόπο προορισμού ή πολύ κοντά σε αυτόν, οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά την εκτέλεση του ταξιδιού.

Κατά συνέπεια, τίθεται το ζήτημα εάν το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια, προβλέπει αυτοτελές δικαίωμα καταγγελίας, το οποίο

ο ταξιδιώτης οφείλει να επικαλεστεί σε περίπτωση καταγγελίας, η οποία διαφέρει από την καταγγελία κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια, προκειμένου να αποκλειστεί η χρέωση καταγγελίας υπέρ του διοργανωτή.

Από το γράμμα του άρθρου 12, παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια προκύπτει η πρόβλεψη χωριστού δικαιώματος καταγγελίας το οποίο διακρίνεται από εκείνο του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια. Κατά το δικάζον τμήμα, τούτο θεσπίζεται με τη χρήση της φράσεως «ο ταξιδιώτης έχει το δικαίωμα [...] σε περίπτωση [...]». Ορίζεται προϋπόθεση για την καταγγελία και κατ' αυτόν τον τρόπο προβλέπεται λόγος καταγγελίας.

Στο άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια δεν υφίσταται, από συστηματικής απόψεως, τέτοιος περιορισμός, ενώ αυτός υπάρχει στο άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια. Με βάση τον εν λόγω περιορισμό, ο διοργανωτής δύναται να καταγγείλει τη σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού, εάν δεν επιτευχθεί ο ελάχιστος αριθμός συμμετεχόντων (στοιχείο α') ή εάν δεν είναι σε θέση να εκτελέσει τη σύμβαση λόγω αναπόφευκτων και έκτακτων περιστάσεων (στοιχείο β'). Κατά το δικάζον τμήμα, το ότι οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 12 προβλέπουν δύο διαφορετικά δικαιώματα καταγγελίας και πρέπει να διακρίνονται μεταξύ τους προκύπτει και από το γεγονός ότι το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια εφαρμόζεται «[μ]ε την επιφύλαξη της παραγράφου 1», δηλαδή παράλληλα με την παράγραφο 1.

Το τμήμα εκτιμά ότι η αιτιολογική σκέψη 31 της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια επιβεβαιώνει, επίσης, τη νομική του προσέγγιση. Σε αυτήν γίνεται διάκριση μεταξύ του δικαιώματος καταγγελίας ανά πάσα στιγμή και άνευ όρων έναντι της καταβολής χρεώσεως καταγγελίας (πρώτη περίοδος) και του δικαιώματος καταγγελίας χωρίς υποχρέωση καταβολής τέτοιας χρεώσεως που προβλέπεται στη δεύτερη περίοδο. Επομένως, η οδηγία για τα οργανωμένα ταξίδια, όπως και ο εθνικός νομοθέτης, στηρίζεται στην αρχή της γενέσεως οφειλής που αφορά χρέωση καταγγελίας, ενώ αποκλείει κατ' εξαίρεση την οφειλή αυτή, βάσει της οικονομίας της οδηγίας, μόνο στην ειδική περίπτωση της συνδρομής έκτακτων περιστάσεων που επηρεάζουν σημαντικά το ταξίδι ή τη μεταφορά των επιβατών στον προορισμό.

Κατά το αιτούν δικαστήριο, από την οικονομία αυτή και από την ύπαρξη λόγου καταγγελίας προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της καταγγελίας, ο ταξιδιώτης πρέπει να επικαλεστεί το δικαίωμα που απορρέει από το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια, εάν θέλει να αποτρέψει τη γένεση οφειλής που αφορά χρέωση καταγγελίας κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια. Η εν λόγω απαίτηση σχετικά με τη δήλωση του ταξιδιώτη θα μπορούσε να συναχθεί, επίσης, από το γεγονός ότι η διάταξη στηρίζεται ακριβώς στην έκτακτη περίσταση και στην περίπτωση που η εκτέλεση του ταξιδιού επηρεάζεται σημαντικά. Το γράμμα του άρθρου 12,

παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια έχει ως σκοπό το έννομο αποτέλεσμα της μη γενέσεως οφειλής που αφορά χρέωση καταγγελίας να επέρχεται μόνον όταν το επικαλείται ο ταξιδιώτης, ο οποίος έχει ανάλογη επιλογή μεταξύ των δύο δικαιωμάτων καταγγελίας. Ομοίως, η ασφάλεια δικαίου για τα δύο συμβαλλόμενα μέρη θα μπορούσε να επιτάσσει ο ταξιδιώτης να αποφασίσει συγκεκριμένα (και να δηλώσει) ποιο από τα δύο δικαιώματα καταγγελίας επιλέγει.

Στην απαίτηση αιτιολογήσεως που απορρέει από την οδηγία (ΕΕ) 2015/2302 θα μπορούσε να αντιταχθεί, πάντως, λαμβανομένης υπόψη της ίδιας της οδηγίας, ότι τέτοια απαίτηση δεν ρυθμίζεται συγκεκριμένα και, ως εκ τούτου, ο ταξιδιώτης, ο οποίος κατά κανόνα δεν είναι ενήμερος σχετικά με τη νομοθεσία, αγνοεί την εν λόγω απαίτηση. Το άρθρο 12, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302 ορίζει απλώς ότι ο ταξιδιώτης έχει δικαίωμα καταγγελίας και όχι ότι οφείλει να το αιτιολογήσει. Επιπλέον, από τις διατάξεις αυτές δεν προκύπτει ότι το εθνικό δικαστήριο πρέπει να διακρίνει την κάθε περίπτωση από αντικειμενικής απόψεως.

Συνεπώς, εάν ο ταξιδιώτης δεν επικαλεστεί τις έκτακτες περιστάσεις, θα υποχρεούται να καταβάλει χρέωση καταγγελίας. Η τελευταία αυτή ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα, στην προκειμένη διαφορά, ότι ο ταξιδιώτης δεν θα μπορούσε να επικαλεστεί το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια (ή το άρθρο 651h, παράγραφος 3, του BGB) και θα έπρεπε να καταβάλει χρέωση καταγγελίας στον διοργανωτή. Σε τέτοια περίπτωση, το άρθρο 651h, παράγραφος 3, του BGB θα έπρεπε να ερμηνευθεί σύμφωνα με την οδηγία (άρθρο 4 της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια).

Το τμήμα έχει υποβάλει ήδη [παραλειπόμενα] το εν λόγω προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο με διάταξη της 9ης Ιουνίου 2022. [παραλειπόμενα] [υπόθεση C-511/22]

Εάν το Δικαστήριο δεχθεί την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει ο ταξιδιώτης έναντι του διοργανωτή στο πλαίσιο της καταγγελίας, ανακύπτει για το αιτούν δικαστήριο το επακόλουθο και δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, ήτοι εάν, από χρονικής απόψεως, η επίκληση του λόγου καταγγελίας πρέπει να γίνεται άμεσα στη δήλωση καταγγελίας ή εάν ο ταξιδιώτης δύναται να επικαλεστεί εκ των υστέρων αντικειμενικά υφιστάμενες έκτακτες περιστάσεις κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια και, κατ' αυτόν τον τρόπο, να δικαιολογήσει εκ των υστέρων –όπως εν προκειμένω– την καταγγελία του. Εάν μπορεί να το πράξει, η απαίτηση αιτιολογήσεως θα πληρούται στην προκειμένη περίπτωση.

Συναφώς, το δικάζον τμήμα εκτιμά, κατ' αρχάς, ότι η εν λόγω ερμηνεία συνδέεται στενά με το ερώτημα που έχουν υποβάλει ήδη στο Δικαστήριο το αυστριακό OGH [Oberster Gerichtshof, Ανώτατο Δικαστήριο της Αυστρίας] στις 25 Ιανουαρίου 2022 (C-193/22) και το Amtsgericht Düsseldorf [ειρηνοδικείο του Ντίσελντορφ] με διάταξη της 8ης Δεκεμβρίου 2021 (αριθμός υποθέσεως: C-

776/21). Ως προς το ερμηνευτικό αυτό ζήτημα, θα μπορούσε να έχει (επίσης) καθοριστική σημασία ο χρόνος κατά τον οποίο πρέπει να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 12, παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια. Εάν για τις προϋποθέσεις του άρθρου 12, παράγραφος 2, της οδηγίας για τα οργανωμένα ταξίδια είναι κρίσιμος ο χρόνος εκτελέσεως του ταξιδιού, τούτο θα μπορούσε να συνηγορεί υπέρ της δυνατότητας του ταξιδιώτη να επικαλεστεί, ακόμη και εκ των υστέρων, έκτακτες περιστάσεις και σημαντική επίπτωση στο ταξίδι, μολονότι έχει δηλώσει καταγγελία σε προγενέστερο χρόνο χωρίς να επικαλεστεί συγκεκριμένο λόγο ή προβάλλοντας άλλη αιτιολογία. Ωστόσο, η κατάσταση θα ήταν διαφορετική, καταρχήν, εάν έπρεπε να ληφθεί υπόψη μια προγνωστική εκτίμηση κατά τον χρόνο της δηλώσεως καταγγελίας. Σε τέτοια περίπτωση, πολλά στοιχεία θα συνηγορούσαν υπέρ της απαιτήσεως αιτιολογήσεως ακόμη και κατά τον χρόνο της καταγγελίας.

Αφενός, κατά το δικάζον τμήμα, υπέρ της υποχρέωσης αιτιολογήσεως στη δήλωση καταγγελίας συνηγορεί το ότι μόνον κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί ο διοργανωτής να γνωρίζει αν δύναται να αξιώσει ή όχι την καταβολή χρεώσεως καταγγελίας. Επιπλέον, ο ταξιδιώτης θα ήταν σε ευνοϊκότερη θέση, καθόσον θα μπορούσε να αποδεσμευτεί αρχικά από τη σύμβαση του ταξιδιού για άλλον λόγο ή χωρίς να προβάλει οποιονδήποτε λόγο και, στη συνέχεια, να ματαιώσει το δικαίωμα αποζημιώσεως του διοργανωτή. Αφετέρου, η απαίτηση αιτιολογήσεως ήδη κατά τον χρόνο της καταγγελίας θα μπορούσε, κάλλιστα, να θίξει την προστασία των καταναλωτών που προβλέπει η οδηγία (ΕΕ) 2015/2302, εάν προκύψουν σε μεταγενέστερο χρόνο έκτακτες περιστάσεις που θα παρείχαν τη δυνατότητα καταγγελίας της σχετικής συμβάσεως χωρίς υποχρέωση καταβολής χρεώσεως καταγγελίας. Άλλωστε, η απαίτηση αιτιολογήσεως δεν ρυθμίζεται κατά τρόπο συγκεκριμένο και τούτο έχει σημασία και στο συγκεκριμένο πλαίσιο.

[παραλειπόμενα] [Αναστολή της διαδικασίας] [παραλειπόμενα]